

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Kartelová dohoda a náhrada škody: Zpřístupnění dokumentů obsažených ve spisech Evropské komise z důvodu žaloby o náhradu škody

Soudní dvůr Evropské unie („SDEU“) rozsudkem ve věci C-365/12 P, EnBW Energie v. Komise ze dne 27. února 2014[1] souhlasil s postojem Evropské komise („Komise“) ohledně přístupu třetích stran k dokumentům obsaženým ve spisech, které Komise vede v rámci kartelových řízení, tj. v řízeních o porušení článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie („SFEU“). Pro třetí osoby poškozené protisoutěžním jednáním, které by se u soudu chtěly domáhat náhrady škody, tak nadále zůstává přístup k dokumentům v rukou Komise problematický.

Zejména ty části spisů, které obsahují informace o žadatelích o shovívavost (účastnících tzv. *leniency programů*) a které by přitom mohly obsahovat pro potenciální žalobce důležité dokumenty, zůstanou mimo dosah potenciálních žalobců. Přístup k těmto dokumentům by přitom žalobcům o náhradu škody mohl ulehčit důkazní situaci a přispět tak ke zvýšení pravděpodobnosti úspěchu jejich žaloby.

Shrnutí rozsudku

EnBW je společnost působící v oblasti distribuce elektrické energie. EnBW má za to, že byla poškozena kartelovou dohodou mezi výrobcí plynu izolovaných spínacích ústrojí („**PISU**“). PISU jsou hlavní součástí elektrické rozvodny a jsou používány ke kontrole toku energie v elektrických rozvodných sítích. Existenci kartelové dohody, ve smyslu čl. 101 SFEU, Komise potvrdila svým rozhodnutím ve věci COMP/F/38.899. EnBW proto požádala Komisi, na základě nařízení (ES) č. 1049/2001 („**nařízení**“), o přístup k dokumentům obsaženým ve spise vedeném v rámci tohoto řízení. Komise žádost EnBW zamítla. EnBW následně podala žalobu na zrušení tohoto rozhodnutí k Tribunálu. Tribunál svým rozsudkem T-344/08 ze dne 22. května 2012 žalobě v plném rozsahu vyhověl a rozhodnutí Komise zrušil. Komise proti rozhodnutí Tribunálu podala kasační opravný prostředek k SDEU.

Komise se bránila zejména tím, že Tribunál předně nerespektoval ustanovení nařízení (ES) č. 1/2003 a č. 773/2004, která stanovují výjimky ve zpřístupňování dokumentů obsažených ve spise vedeném v řízení o porušení článku 101 SFEU. Tribunál dále dle Komise neoprávněně odmítl oprávnění Komise využít obecnou domněnku, dle které se na všechny uvedené dokumenty, bez konkrétního a individuálního zkoumání obsahu každého dokumentu, vztahuje výjimka z práva na přístup do správního spisu, neboť dokumenty bez dalšího spadají pod ochranu obchodních zájmů, cílů šetření, jakož i rozhodovacího procesu Komise.[2]

SDEU ve svém rozhodnutí uvedl následující: Cílem nařízení je poskytnout veřejnosti co nejširší právo na přístup k dokumentům orgánů Evropské unie. Zároveň je však třeba zohlednit právní úpravu zvláštní oblasti unijního práva a také skutečnost, že toto právo podléhá určitým omezením založeným na důvodech veřejného či soukromého zájmu. Pokud se tedy dokumenty, k nimž třetí osoba žádá o přístup, nacházejí ve spise vedeném v rámci řízení pro porušení článku 101 SFEU, musí být zohledněna zvláštní pravidla stanovená nařízeními č. 1/2003 a 773/2004, která upravují přístup k těmto dokumentům. Přitom musí být zachována rovnováha mezi povinnostmi účastníků řízení, popřípadě třetích osob, sdělit Komisi určité citlivé informace a povinností Komise takové informace dostatečně chránit. Dle SDEU má tedy Komise právo předpokládat (pro účely uplatnění výjimek stanovených v čl. 4 odst. 2 první a třetí odrážce nařízení), že zpřístupnění dokumentů obsažených ve spise vedeném v řízení o porušení článku 101 SFEU v zásadě porušuje ochranu obchodních zájmů podniků účastnících se takového řízení, jakož i ochranu cílů vyšetřování s ním souvisejícího[3]. Výjimka z přístupu k dokumentům, jejímž důvodem je mimo jiné i ochrana cílů vyšetřování Komise, se dle SDEU uplatní i po vydání konečného rozhodnutí Komise.

SDEU dále konstatuje, že výše uvedená obecná domněnka, že požadovaný dokument obsahuje citlivé obchodní informace, je vyvratitelná. Žadatel má tedy možnost prokázat, že se na daný dokument, jehož zpřístupnění požaduje, tato domněnka nevztahuje. Žadatel má též možnost prokázat, že převažuje veřejný zájem, který odůvodňuje zpřístupnění tohoto dokumentu podle čl. 4 odst. 2 nařízení[4].

Záleží tedy na každém jednotlivém žalobci, který chce získat náhradu škody způsobené v souvislosti s porušením článku 101 SFEU, aby prokázal nezbytnost zpřístupnění konkrétního dokumentu obsaženého ve spise Komise. Jedině tak může Komise případ od případu zvážit zájmy odůvodňující zpřístupnění takových dokumentů a současně ochranu informací v těchto dokumentech obsažených[5].

Komentář

SDEU rozsudkem potvrdil svůj spíše opatrnější přístup k zpřístupňování dokumentů ze spisu vedeného v rámci řízení pro porušení článku 101 SFEU. Hlavním důvodem je jistě podpora tzv. leniency programů v rámci evropského soutěžního práva. Bez leniency programů, respektive bez žadatelů o leniency, by Komise neměla možnost dozvědět se o existenci většiny kartelových dohod a zahájit takové množství správních řízení, jako má v současné době. I uložených pokut by bylo samozřejmě méně. Je tedy snahou Komise, a posléze i SDEU, chránit své „partnery“, kteří jí pomáhají odhalovat protisoutěžní jednání. Jednou z forem ochrany je i snaha snížit veškerá možná rizika ve formě soukromoprávního vymáhání náhrady škody, která těmto spolupracujícím stranám hrozí. Stejný postup evropských institucí potvrzuje i návrh směrnice o určitých pravidlech upravujících žaloby o náhradu škody podle vnitrostátního práva v případě porušení právních předpisů členských států a Evropské unie v oblasti hospodářské soutěže, kde je dokumentům obsaženým v žádosti o leniency vymezen speciální přístup, tzn. žadatelům o leniency je zaručena speciální ochrana.

Povinnost žadatelů o přístup do spisu prokázat nezbytnost nahlédnutí do konkrétních dokumentů, které jsou ve spise Komise obsažené, pro účely žaloby na náhradu škody nijak nezlehčuje jejich důkazní pozici, spíše naopak. Bude tedy záležet na každém jednotlivém žalobci, který chce získat náhradu škody způsobené v důsledku existence kartelové dohody, aby prokázal nezbytnost předložení konkrétního dokumentu obsaženého ve spise Komise. Vzhledem k tomu, že žadatel s největší pravděpodobností nebude vědět, jaké dokumenty jsou ve spise Komise vedené a co přesně tyto dokumenty obsahují, bude takový požadavek téměř nemožné splnit. Navíc takové dokumenty budou často součástí žádosti o leniency, která požívá speciální ochranu. Mohou též spadat pod informace splňující definici obchodního tajemství osoby, která dokument Komisi předložila. V

takovém případě bude zcela nemožné k této informaci získat přístup.

Možnosti třetích osob ohledně přístupu do spisu z důvodu podání žaloby na náhradu škody způsobené protisoutěžním jednáním tedy není a ještě chvíli zřejmě nebude jednoduchý. Ani výše uvedený přístup SDEU rozvoji soukromoprávního vymáhání soutěžního práva nenapomáhá.

Mgr. Jitka Linhartová,
advokátka, vedoucí praxe soutěžního práva

Mgr. Claudia Bock,
advokátní koncipientka

[Schönherr s.r.o.](#)

nám. Republiky 1079/1a
110 00 Praha 1

Tel.: +420 225 996 500

Fax: +420 225 996 555

e-mail: office.czechrepublic@schoenherr.eu

---

[1] Viz - dostupné na www, k dispozici >>> [zde](#).

[2] Čl. 4 odst. 2 první a třetí odrážka nařízení a čl. 4 odst. 3 druhý pododstavec nařízení (ES) č. 1049/2001.

[3] Obdobně rozsudek ve věci C 139/07 P Technische Glaswerke Ilmenau v. Komise ze dne 29. června 2010, bod 61; a dále též výše uvedené rozsudky Éditions Odile Jacob, bod 123; Agrofert Holding, bod 64, jakož i rozsudek ve věci C 514/11 LPN a Finsko v. Komise ze dne 14. listopadu 2013, bod 64.

[4] Srov. výše uvedené rozsudky ve věci Technische Glaswerke Ilmenau, bod 62; Éditions Odile Jacob, bod 126; Agrofert Holding, bod 68, jakož i LPN a Finsko, bod 66.

[5] Obdobně viz rozsudky ve věci C-28/08 P Bavarian Lager ze dne 29. června 2010, body 77 a 78,

jakož i Donau Chemie a další, body 30 a 34.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Digital Omnibus: Revoluce v datech, nebo jen nová zátěž pro podnikatele?](#)
- [Nová pravidla pro ground handling v EU a jejich dopady na letecký sektor](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc březen 2026](#)
- [Novelizace nařízení EU o odlesňování \(EUDR\)](#)
- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Doručování soudních písemností ze zahraničí do ČR](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc únor 2026](#)
- [Digital Fairness Act a influencer marketing - cesta ke konci roztržitosti regulace?](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc leden 2026](#)
- [IATA Travel & Cargo akreditace v letectví - v čem spočívají její výhody?](#)
- [Digital Omnibus o AI: návrh nařízení o zjednodušení pravidel pro umělou inteligenci](#)